

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 49667-09-11 פרץ ואח' נ' חברת דן אוטובוסים ואח'

בפני כב' הרשם בכיר אדי לכנר

תובעים	1. טום דוד פרץ 2. רועי עיישה
--------	---------------------------------

נגד

נתבעים	1. חברת דן אוטובוסים 2. עדי רם
--------	-----------------------------------

פסק דין

בפני תביעה ע"ס 31,900 ₪ בעילות של הטרדה מינית, תקיפה מילולית והוצאת לשון הרע.

עובדות הרקע:

התובעים, בני זוג, עלו לאוטובוס של הנתבעת 1 נהוג בידי הנתבע 2 בתחנת דיזנגוף סנטר בתל אביב. לאחר שהתובע 1 העיר לנתבע מס' 2 (להלן: "הנהג") על אופן נהיגתו החל הנהג לתת דרור לדעותיו ההומופוביות.

בשלב מסוים התובעים הקליטו את דברי הנהג וההקלטה הוצגה בפני. הנהג לא הכחיש את הדברים שאמר. מההקלטה ניתן להבין כי הנהג השתמש בביטוי "הומויים זו מחלה", "אתה מסכן, אני באמת מרחם עליכם. זו מחלה מה שאתה עושה, זה מחלה".

לטענת התובעים נאמרו דברים נוספים כגון "נושכי כריות" ו "סיסי" אולם ביטויים אלו לא באו לידי ביטוי בהקלטה שהוגשה לבית המשפט.

הדברים נאמרו בנוכחות נוסעים נוספים ואף לטענת הנהג הייתה נוסעת מבוגרת אשר שמעה את השיחות ולא הגיעה לעדות מפני שהתובעים איימו עליה.

המסגרת הנורמטיבית :

הבסיס המשפטי לחיוב הנתבעים בפיצוי נמצא בשתי הוראות חיקוק כדלקמן: האחת, הינה סעיף 3 (5) [לחוק למניעת הטרדה מינית](#), התשמ"ח-1998. סעיף זה מגדיר, בין היתר, הטרדה מינית כ- התייחסות מבזה או משפילה המופנית לאדם ביחס למינו או למיניותו, לרבות נטייתו המינית.

[החוק למניעת הטרדה מינית](#) קובע פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 50,000 ₪.

הוראת החוק הנוספת הינה חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. בסעיף 2 לחוק היסוד נקבע כי: "אין פוגעים בכבודו של אדם באשר הוא אדם" (סעיף 2) וכי "כל אדם זכאי להגנה... על כבודו" (סעיף 4). כבר נפסק שיש להחיל את הזכויות המוגנות בחוק היסוד גם במשפט הפרטי באמצעות [פקודת הנזיקין](#) – הפרת חובה חקוקה ופגיעה בכבוד האדם מהווה עוולה חוקתית.

דיון ומסקנות :

שמעתי את גרסאות הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם. לאחר ששמעתי את התובעים אני נותן אמון בגרסתם ואני מעדיף אותה על פני גרסת הנהג אשר אינה מתיישבת עם ההיגיון והשכל הישר. התובעים העידו עדות רציפה, עקבית ונטולת סתירות אותה תמכו בקלטת שצילמו. מנגד גרסתו של הנהג לא הייתה אמינה בעיניי כלל וכלל. היא נשענה רק על עדותו. התקשתי להאמין לדברי הנהג כי הרגיש מאוים על ידי התובעים אשר לבשו גופיות וחזרו מחדר הכושר. אני נוטה להאמין לתובעים שהנהג אמר להם דברים נוספים מעבר לאלו שהושמעו בקלטת. כמו כן אינני מקבל את גרסתו של הנהג לפיה נוסעת מבוגרת לא הופיעה לדיון מאחר והתובעים איימו עליה. אילו היה אמת בגרסתו הנהג היה יכול לפנות למשטרה או להגיש תלונה בסמוך לסיום הנסיעה. הימנעותו של הנהג מלעשות כן והימנעותו מלהביא את העדה הנ"ל לעדות פועלים לרעתו, שכן עדותה של העדה דן אשר יכלה לשפוך אור על גרסתו.

לסיכומי של דבר, השתכנעתי כי הדברים המופיעים בקלטת וכן האמירות הנוספות שצינו על ידי התובעים, להם האמנתי, אכן נאמרו על ידי הנהג.

אני סבור כי הנהג כנותן שירות לציבור חייב לכבד את נוסעיו מכל הסוגים ואסור לו להעליב אותם. לטעמי התנהגות הנהג במקרה שלפני עולה כדי ביזוי והשפלה על רקע נטייה מינית וכן מהווה פגיעה בכבוד האדם של התובעים.

הדברים שנאמרו ביחס לנטייתם המינית של התובעים כמחלה פוגעים בצורה קשה וחמורה בכבודו של אדם באשר הוא אדם, חותרים תחת אושיותיה של חברתנו ועומדים בניגוד משווע לערכיה של מדינת ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית.

לטעמי הדברים שנאמרו פוגעים לא רק בכבוד האדם אלא גם בנפשו של האדם.

על בית המשפט למנוע מצב שאדם בעל נטייה מינית שונה או גזע שונה יחשוש מלעלות לאוטובוס שכן הנהג עלול להשפילו לעיני הנוסעים .

אלימות מילולית המתבטאת בביטוי גנאי, קללות, ביטויי שנאה הקשורים לנטייה מינית הינם תופעה פסולה שיש להוקיעה ולגנותה בכל פה.

שימוש במיניות של אדם על מנת לשים אותו ללעג וכינוי בשמות גנאי על רקע נטייה מינית הם תופעה שאין להכירה במחוזותינו.

לצד שמירה על זכויות האדם וכבודו, ביהמ"ש שם לו למטרה לפעול למיגור התופעה של התעמרות והתעללות על רקע נטייה מינית ולכן על בית המשפט לגלות אפס סבלנות לביטויים מהסוג הזה.

אינני מקבל את טענות התובעים שהאמירות פוגעות רק בקהילה הגאה. לדעתי אמירות מסוג זה פוגעות בנו כחברה כולה המקדשת את אוטונומית הפרט המהווה ערך עליון .

המחוקק נתן את דעתו במפורש כאשר הכליל את הנטייה המינית כחלק מההטרדה המינית.

לסיכום :

דברי הנהג מהווים הן הטרדה מינית לפי [חוק למניעת הטרדה מינית](#) והן עוולה חוקתית וזאת מעבר להיותם דברים משפילים ופוגעים בכבודו ובנפשו של אדם.

היקף הנזק :

אמנם המבחן שנקבע בפסיקה הינו סובייקטיבי אולם נוכח הפגיעה הקשה ואינטרס החברה במניעת תופעות פסולות אלו , יש לבחון את הנזק גם מבחינה אובייקטיבית.

התובעים העידו שנעלבו והרגישו מושפלים יחד עם זאת לא הובאה בפני כל ראיה המוכיחה את נזקם .

יש לראות בפגיעה בכבוד האדם כנזק בר פיצוי וזאת במשולב עם הפיצוי שקבע המחוקק ב[חוק למניעת הטרדה מינית](#) ללא הוכחת נזק.

על מנת לקבוע את גובה הפיצוי יש לבחון גם את נסיבות הביטוי ועוצמת הפגיעה . מדובר במספר ביטויים פוגעניים ולא בפליטת פה .

האמירות נאמרו מול אנשים אחרים במהלך נסיעה באוטובוס ציבורי על ידי נהג כלפי נוסעיו.

לפיכך אני סבור שיש לפסוק לתובעים פיצוי על הצד הגבוה אותו אני אומד ע"ס 8,000 ₪ לכל אחד מהתובעים בערכי היום.

אחריות נתבעת 1 :

נתבעת מס' 1 הינו גוף ציבורי שפועל מכוח רישיון . הנהג מועסק על ידי הנתבעת 1 והביטויים נאמרו במהלך עבודתו של הנהג באוטובוס של הנתבע מס' 1 .

[פקודת הנויקון](#) מטילה על המעביד אחריות שילוחית למעשה העובד שנעשה תוך כדי עבודתו.

מאחר והאמירות היו פוגעניות במיוחד ולא מדובר על פליטת פה מקרית לא השתכנעתי שהנתבעת מס' 1 עשתה מספיק על מנת לגרום לעובדיה להפנים את חומרת הדברים שנאמרו .

סוף דבר:

הנתבעים ישלמו ביחד ולחוד לכל אחד מהתובעים סך של 8,000 ₪ בתוך 30 יום מהיום .
ניתן להגיש בקשת רשות ערעור בתוך 15 יום.
המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ב, 04 יולי 2012, בהעדר הצדדים.

אדי לכנר 54678313/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)